

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200630
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:7019200630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: K. K. B., narodený XX. V. XXXX, bytom v J., I. Č.. X, právne zast.: Mgr. Ing. Petrom Holéczym, advokátom so sídlom v Košiciach, Vojenská č. 5, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Odbor poriadkovej polície, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. mája 2019, číslo KRPZ-KE-OPP-172-001/2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 04. marca 2020, č.k. 7S/61/2019-43, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 04. marca 2020, č.k. 7S/61/2019-43 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 04. marca 2020, č.k. 7S/61/2019-43 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. mája 2019, číslo KRPZ-KE-OPP-172-001/2019, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach z 10. apríla 2018, číslo ORPZ-KE-OPP1-88-007/2019, ktorým podľa § 26 ods. 1 písm. b/ zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 190/2003 Z.z.“) odňal žalobcovi zbrojný preukaz ev. číslo O. XXX XXX s oprávnením skupiny „A,C“ na nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku a na držanie zbrane a streliva na výkon zamestnania vydaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach dňa 28. júna 2017 s platnosťou do 14. apríla 2019.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 20 ods. 3,5,8, § 24 ods. 1,2, § 25 ods. 1,2 a § 26 ods. 1 písm. b/ zákona č. 190/2003 Z.z., § 3 ods. 1, § 32 ods. 1,2, § 34 ods. 1-5 a § 46 Správneho poriadku a v zmysle právnej úpravy ustanovenej SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že obe rozhodnutia boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou, správne orgány v priebehu správneho konania dostatočne zistili skutkový stav veci a z neho vyvodili aj správny právny záver, napadnuté rozhodnutia zodpovedali zákonu aj po ich formálnej stránke. Podľa názoru krajského súdu sa žalovaný dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými

podstatnými námietkami vznesenými žalobcom v podanom odvolaní, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, a to citáciou dotknutých právnych noriem, ako aj ich logickým výkladom a správny aplikovaním na prejednávany prípad.

4. Krajský súd mal v konaní preukázané, že žalobcovi bol dňa 14. apríla 2009 vydaný zbrojný preukaz s oprávnením skupiny „A“ č. O., ako aj to, že žiadosťou z 28. júna 2017 požiadal o rozšírenie zbrojného preukazu aj na skupinu „C“ z dôvodu jeho potreby na výkon zamestnania, na základe čoho mu bol vydaný nový zbrojný preukaz č. XXXXXXAA s oprávnením skupiny „A“ a „C“, platný do 14. apríla 2019. Postup správnych orgánov pri určovaní platnosti naposledy špecifikovaného zbrojného preukazu, pokiaľ ide o stanovenie dátumu jeho platnosti, bol plne v súlade s ustanovením § 25 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z.z., keďže pôvodný zbrojný preukaz s oprávnením skupiny „A“ po vyhovení žiadosti o jeho rozšírenie už obsahoval údaje nezodpovedajúce skutočnosti (§ 25 ods. 1 písm. e/), vydal príslušný policajný útvar žalobcovi nový zbrojný preukaz č. XXXXXXAA s oprávnením skupiny „A“ a „C“ s platnosťou podľa zbrojného preukazu, za ktorý sa nový zbrojný preukaz vydáva (č. O.), t. j. s platnosťou do 14. apríla 2019. S uvedeným korešpondujú aj články 8 a 9 nariadenia Prezídia Policajného zboru o postupe na úseku strelných zbraní a streliva č. 75, uverejneného dňa 11. júla 2014 v čiastke 72, ročník 2014 Vestníka Policajného zboru.

5. Ďalej uvádzal, že žalobca sám potvrdil, že pred vypršaním platnosti zbrojného preukazu č. XXXXXXAA bol príslušným policajným útvarom na túto skutočnosť, ako aj na lehotu, v ktorej bolo potrebné v zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. žiadosť o vydanie nového zbrojného preukazu podať, upozornený. Pokiaľ mal záujem takúto žiadosť podať, keďže bol držiteľom zbrojného preukazu č. XXXXXXAA s oprávnením skupiny „A“ a „C“ pre potreby na výkon zamestnania, a jej prílohou nebol psychologický posudok, pracovníkom predmetného policajného útvaru bol o povinnosti tento predložiť správne poučený, pretože v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2, veta tretia menovaného zákona v konaní o vydanie nového zbrojného preukazu držiteľovi skupiny „A“ zbrojného preukazu alebo držiteľovi skupiny „C“ zbrojného preukazu, ktorý má vydaný zbrojný preukaz na výkon zamestnania, policajný útvar hodnotí aj psychickú spôsobilosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo. Krajský súd potom neakceptoval námietku žalobcu o neoprávnenosti požiadavky policajného útvaru na predloženie tohto posudku s poukazom na to isté zákonné ustanovenie, avšak vetu prvú, ktorú žalobca vyňal z kontextu celého tohto zákonného ustanovenia.

6. V súvislosti s namietaným psychologickým posúdením krajský súd uviedol, že žalobca sa na psychologické vyšetrenie u PhDr. K. H., klinického psychológa N., ktorý mu bol podľa jeho vyjadrenia odporučený na príslušnom policajnom útvaru, sám dobrovoľne objednal na deň 06. marca 2019 a toto vyšetrenie aj absolvoval. Žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bol nútený absolvovať psychologické vyšetrenie práve u tohto psychológa, ako to tvrdí v žalobe a jeho ďalších podaniach. V priebehu správneho ani súdneho konania nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorý by spochybňoval postup psychológa pri realizácii psychologického vyšetrenia žalobcu, ani závery obsiahnuté v predmetnom posudku. Rovnako nepredložil výsledok prešetrenia podnetu, podaného v tejto súvislosti dňa 27. marca 2019 na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Súd sa v tomto smere stotožnil s názorom žalovaného, že správne orgány nie sú kompetentné preskúmať ani hodnotiť postup klinického psychológa, priebeh psychologického vyšetrenia ani jeho výsledok, rovnako ako ani jeho osobu a odbornú spôsobilosť. Na uvedené rovnako nemá kompetenciu ani správny súd.

7. Uzavrel, že správne orgány v súvislosti so začatím a priebehom správneho konania vo veci odňatia zbrojného preukazu žalobcovi z dôvodu jeho psychickej nespôsobilosti postupovali v súlade so zákonom, pretože toto konanie bolo začaté na základe psychologického posudku, vyhotoveného PhDr. K. H., klinickým psychológom N., dňa 06. marca 2019 pod č. 37/2019, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca absolvoval v uvedenom zariadení vyšetrenie psychickej spôsobilosti na držanie alebo nosenie zbrane a streliva s výsledkom - nespôsobilý, ktorý bol v zmysle ustanovenia § 20 ods. 5 zákona č. 190/2003 Z.z. podnetom na začatie tohto konania. Uviedol, že z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva klinickému psychológovi pri zistení zmeny psychickej spôsobilosti držiteľa zbrojného preukazu povinnosť túto skutočnosť príslušnému policajnému útvaru oznámiť najneskôr do 5 pracovných dní odo dňa vykonania psychologického vyšetrenia. Keďže žalobca stratil psychickú spôsobilosť na držanie alebo nosenie zbrane a streliva, bolo povinnosťou správnych orgánov v zmysle § 26 ods. 1 písm. b/ menovaného zákona rozhodnúť o odňatí zbrojného preukazu.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd správnu žalobu ako nedôvodnú postupom podľa § 190 SSP zamietol.

9. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

II.

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

11. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

12. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces žalobca uvádzal, že krajský súd v predmetnej právnej veci nenariadil ústne pojednávanie, čím rozhodol arbitrárne a nedal žalobcovi vôbec možnosť osobne ústne vysvetliť súdu všetky námietky voči spôsobu získania nezákonného psychologického posudku, ktorý bol bez súhlasu žalobcu vypracovaný osobou, ku ktorej nemal dôveru.

13. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci žalobca bližšie uvádzal, že krajský súd sám seba vyhlásil za nekompetentného, čo sa týkalo postupu klinického psychológa, pričom v takýchto prípadoch má však možnosť nariadiť kontrolný znalecký posudok, na čo žalobca poukazoval už v podanej správnej žalobe, pretože osoba, ktorá žalobcu hodnotila, bola voči nemu zaujatá, pri hodnotení žalobcovi neumožnila dôstojné podmienky (v pivnici) vykonávania psychologických testov, ktoré prebiehali za občasného vyrušovania aj súčasného telefonovania tretích osôb, pretože sa jednalo o prechodovú pivničnú miestnosť. Navyše táto hodnotiacia osoba nebola ako navrhovaný svedok ústne vypočutá, keďže ústne pojednávanie sa neuskutočnilo. Dodal, že uvedená osoba, ktorá vypracovala psychologický posudok, nie je ani členkou Komory psychológov.

14. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

III.

15. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 08. júna 2020.

16. Plne sa stotožnil so závermi plynúcimi z rozsudku krajského súdu, ktorý starostlivo preskúmal všetky listinné podklady predložené žalovaným, vec správne právne posúdil a v rozsudku vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. Námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti považoval za subjektívne a neopodstatnené.

17. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

18. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 12. júna 2020 na vedomie.

V.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1,2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

20. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

21. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

22. Z vyššie citovaného odseku 2 vyplýva, že zákonodarca upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré následne aj dokončí.

23. Podľa článku 48 ods. 2 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

24. Podľa článku 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

25. Správny súdny poriadok upravuje právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve (§ 1 SSP).

26. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

28. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 6 ods. 2 písm. a/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

30. Podľa § 182 ods. 1 písm. g/ SSP, v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť vyjadrenie, či žalobca žiada nariadenie pojednávania; na neskoršiu žiadosť žalobcu o nariadenie pojednávania správny súd neprihliada.

31. Podľa § 107 ods. 1 SSP, predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak
a/ o to požiada aspoň jeden z účastníkov konania,
b/ vykonáva dokazovanie,
c/ to vyžaduje verejný záujem,
d/ je to na prejednanie veci potrebné alebo
e/ tak ustanovuje tento zákon.

32. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. mája 2019, číslo KRPZ-KE-OPP-172-001/2019, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach z 10. apríla 2018, číslo ORPZ-KE-OPP1-88-007/2019, ktorým podľa § 26 ods. 1 písm. b/ zákona č. 190/2003 Z.z. odňal žalobcovi zbrojný preukaz ev. číslo O. XXX XXX s oprávnením skupiny „A,C“ na nosenie zbrane a streliva na ochranu

osoby a majetku a na držanie zbrane a streliva na výkon zamestnania vydaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru dňa 28. júna 2017 s platnosťou do 14. apríla 2019.

33. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho spisu zistil, že krajský súd v predmetnej veci pristúpil k verejnemu vyhláseniu rozsudku, čomu zodpovedalo príslušné oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu od 21. februára 2020 a tiež zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku vyhotovená dňa 04. marca 2020. Krajský súd mal za to, že vo veci boli aj s odkazom na vyššie citované ustanovenie § 107 SSP splnené podmienky pre rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania.

34. V tomto smere najvyšší správny súd uvádza, že z článku 48 ods. 2 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Uvedenú ústavnú požiadavku bližšie vo vzťahu k správne súdne konaniu upravuje § 182 ods. 1 písm. g/ SSP v spojení s § 107 ods. 1 písm. a/ SSP, v zmysle ktorého žalobca, pokiaľ má záujem, aby súd vo veci nariadil pojednávanie, je povinný v správnej žalobe (prípadne aj neskôr, avšak v lehote na podanie správnej žaloby - § 183 SSP) okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť aj vyjadrenie, že žiada nariadenie pojednávania, pričom na neskoršiu žiadosť žalobcu o nariadenie pojednávania správny súd neprihliada. V opačnom prípade a za predpokladu, že nebudú dané ďalšie dôvody plynúce z vyššie citovaného ustanovenia § 107 ods. 1 písm. b/ až e/ SSP, rozhodne správny súd vo veci bez nariadenia pojednávania. Pokiaľ však žalobca takýto prejav urobí, predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP). Z obsahu správnej žaloby síce explicitne nevyplýva žiadosť žalobcu o nariadenie pojednávania vo veci samej, tak ako to predpokladá vyššie citované ustanovenie § 182 ods. 1 písm. g/ SSP, avšak v tomto konkrétnom prípade, z jej kontextu možno dospieť k záveru, že s nariadením pojednávania v danej veci žalobca počítal. Vyplýva to jednak z jeho vyjadrenia, že originál zbrojného preukazu predloží súdu pri prvom pojednávaní, prípadne zo žiadosti o vypočutie jeho osoby, prípadne svedkov na ústnom pojednávaní. Rovnako túto skutočnosť nepriamo podporuje aj predbežné vyčíslenie náhrady trov konania zo strany právneho zástupcu žalobcu, ktorý si do odmeny započítal aj jeden úkon právnej služby - pojednávanie na súde.

35. K záveru súdu, že tak správny súd, ako aj správne orgány nie sú kompetentné preskúmať ani hodnotiť postup klinického psychológa, priebeh psychologického vyšetrenia ani jeho výsledok, rovnako ako ani jeho osobu a odbornú spôsobilosť, najvyšší správny súd uvádza, že osoba psychológa by mala byť predmetom posúdenia, prinajmenšom v rozsahu zistenia tej skutočnosti, či je dotknutý psychológ zapísaný v príslušnej komore. Len pre zdôraznenie správnosti najvyšší správny súd dodáva, že aj vo vzťahu k osobe znalca správne orgány sú povinné skúmať zásadné skutočnosti týkajúce sa jeho osoby; v opačnom prípade sa totiž vystavujú riziku, že znalecký posudok môže byť postihnutý vadou nezákonnosti (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. augusta 2020, sp. zn. 7Sžsk/77/2019, bod 46,47).

36. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti dospel najvyšší správny súd k záveru, že krajský súd primárne porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo zakladá bez ďalšieho dôvod na zrušenie rozsudku krajského súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP v spojení s § 440 ods. 1 písm. f/ SSP.

37. V ďalšom konaní krajský súd vo veci nariadi pojednávanie, pričom sa riadne vysporiada s námietkami žalobcu, najmä tými, ktoré majú aj s pripojenými dôkazmi zásadný význam pre riadne zistenie skutkového stavu veci a vo veci znovu rozhodne; svoje rozhodnutie zároveň náležite v intenciách § 139 ods. 2 SSP odôvodní.

38. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

39. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e** príпустný opravný prostriedok.